

Εισήγηση του ΠΑΜΕ στην ανοιχτή συνέντευξη τύπου - συζήτηση

Submitted by user-2 on Πέμ, 14/01/2016 - 00:50

- [Κίνημα εκπαιδευτικών](#) [1]

Συναδέλφισσες-συνάδελφοι, φίλες και φίλοι

Το ΠΑΜΕ με τις δεκάδες συνδικαλιστικές οργανώσεις και τις επιτροπές αγώνα που συσπειρώνονται σε αυτό, προχωρά στη σημερινή πρωτοβουλία με στόχο να ανοίξει η συζήτηση παντού, σε κλάδους-χώρους δουλειάς και γειτονιές, να δυναμώσει η απάντηση που πρέπει να δοθεί από το εργατικό-λαϊκό κίνημα, ώστε να αποτραπεί το νέο έγκλημα στην κοινωνική ασφάλιση.

Στη σημερινή πρωτοβουλία του ΠΑΜΕ έχουν κληθεί να συμμετάσχουν συνδικαλιστικές οργανώσεις και σύλλογοι, εργαζομένων, ελευθεροεπαγγελματιών, επιστημόνων, αγροτών, γυναικών, νεολαίας. Η σφοδρότητα της επίθεσης στο ασφαλιστικό δεν αφήνει κανέναν κλάδο ανέγγιχτο. Σήμερα είναι αναγκαίο να υπάρξει δράση, αγώνας, να συντονίσουμε τις ενέργειες μας, να αντιταχθούμε στο νέο κυβερνητικό σχέδιο, να αποκαλύψουμε τις ψευτιές της κυβέρνησης και του Υπουργού Εργασίας, να εμποδίσουμε με κάθε τρόπο να έρθει αυτό στη Βουλή. Στη βάση αυτή καλούμε τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων από κάθε χώρο και κλάδο, μετά την εισηγητική παρέμβαση να πάρουν το λόγο και να φωτίσουν πλευρές της επίθεσης στον κλάδο τους, να πουν σκέψεις, προτάσεις, να παρουσιάσουν το σχεδιασμό τους.

Η κυβέρνηση έδωσε στη δημοσιότητα την προηγούμενη εβδομάδα το νέο σχέδιο λαιμητόμο για τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα, για τις συντάξεις, για το δικαίωμα μας στην υγεία και την πρόνοια. Η επίθεση στο ασφαλιστικό δεν είναι νέα εξέλιξη. Υπάρχει προμελετημένο σχέδιο με συνεχείς αντιασφαλιστικούς νόμους και διατάξεις που στην ολοκλήρωση του δε μπόρεσαν να φτάσουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Όσα αντιδραστικά μέτρα προβλέπει το νέο αντιασφαλιστικό σχέδιο και που οι εργαζόμενοι με τους αγώνες και τις απεργίες τους τα πέταξαν από το παράθυρο τα προηγούμενα χρόνια, σήμερα η νέα κυβέρνηση τα φέρνει στην πιο επιθετική μορφή τους, από τη μπροστινή πόρτα με το μανδύα της ισότητας και της δικαιοσύνης, χρησιμοποιώντας την ίδια γλώσσα, τα ίδια επιχειρήματα, τις ίδιες μεθόδους με τους προκατόχους της.

Παρά τα κατασκευασμένα στοιχεία που δίνει η κυβέρνηση στοχευόμενα σε ΜΜΕ με βασικό κέντρο της κυβερνητικής προπαγάνδας την ΕΡΤ, η μοναδική αλήθεια είναι πως το σχέδιο της κυβέρνησης για το ασφαλιστικό αποτελεί ταφόπλακα για τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης, σφαγιάζει κύριες και επικουρικές συντάξεις για τους νυν και μελλοντικούς συνταξιούχους, διαλύει και μειώνει το ΕΚΑΣ, τις αναπηρικές συντάξεις, τα προνοιακά επιδόματα, νομιμοποιεί όλους τους προηγούμενους αντιασφαλιστικούς νόμους καθώς όχι μόνο αφήνει αναλλοίωτο τον πυρήνα τους άλλα τον αντιδραστικοποιεί ακόμα περισσότερο. Η νέα κυβερνητική πρόταση αποτελεί πολύ βαρύ πλήγμα για την εργατική-λαϊκή οικογένεια που θα έχει και συνέχεια. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα θα πρέπει οργανωμένα και αγωνιστικά να την ακυρώσουν, να την αποτρέψουν με κάθε τρόπο.

Η κοινωνική ασφάλιση δε μας χαρίστηκε, δε μας παραχωρήθηκε. Το ασφαλιστικό για εμάς δεν είναι πράξεις, δεν είναι πίνακες εσόδων-εξόδων σε λογιστικά βιβλία. Είναι η ζωή μας και γι αυτό δεν παζαρεύεται! Τα εκατομμύρια των εργαζομένων σε όλον το κόσμο κατέκτησαν τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα δια πυρός και σιδήρου, με αιματηρούς πολύχρονους αγώνες για να μην πεθαίνουν σαν το σκυλί στ' αμπέλι, για να έχουν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη, για να έχουν προστασία στον επαγγελματικό κίνδυνο, στις σκαλωσιές, στα ορυχεία, στις μηχανές αλλά και προστασία απ' τις επαγγελματικές ασθένειες ιδιαίτερα σε ανερχόμενους κλάδους. Διεκδίκησαν και κατέκτησαν με τους αγώνες τους το ασφαλιστικό σύστημα να διευρύνει το πλέγμα προστασίας τους ώστε μετά τον εργάσιμο βίο να υπάρχει προστασία και αξιοπρεπής ζωή μέσω των συντάξεων, να υπάρχει συνολική κάλυψη και φροντίδα της εργατικής-λαϊκής οικογένειας, το δικαίωμα και η προστασία της μητρότητας, η ασφάλιση των παιδιών, τα προνοιακά επιδόματα για πιο ευπαθείς ομάδες.

Κριτήριο για τη νέα κυβέρνηση όπως και για τις προηγούμενες είναι «η αντοχή της οικονομίας», δηλαδή τι χωράει μέσα στο αντιδραστικό πλαίσιο κανόνων του κεφαλαίου και της ΕΕ. Για τα μονοπώλια και την κυβέρνηση το πρόβλημα στην κοινωνική ασφάλιση είναι οικονομοτεχνικό. Οι λύσεις που προτείνουν δεν παίρνουν ως βάση τις λαϊκές ανάγκες αλλά την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Η ασφάλιση είναι το μη μισθολογικό κόστος για τους επιχειρηματικούς ομίλους, βαρίδι στην αύξηση της κερδοφορίας τους. Γι' αυτό στο βρώμικο πόλεμο της προπαγάνδας μιλούν για δυσβάστακτο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, ρίχνουν το βάρος στις αναλογίες συνταξιούχων-εργαζομένων, στα διογκωμένα ελλείμματα των ταμείων, στην κακοδιαχείριση, στις ασφαλιστικές εισφορές, στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που συνεχώς τα αυξάνουν.

Οι αναφορές περί σωτηρίας και δικαιότερου συστήματος είναι προκλητικές. Η σωτηρία του συστήματος με συντάξεις που θα ξεκινούν από 380 ευρώ, σωτηρία που θεωρεί ακμαίο και ικανό έναν άνθρωπο ηλικίας 67 ετών για να μπορεί να εργάζεται κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες, η δήθεν δικαιοσύνη και ισότητα με κατακόρυφη πτώση συντάξεων και παροχών προς τα κάτω, ο κοινωνικός χαρακτήρας με στήριξη του συστήματος από νέους φόρους, αποτελούσε για δεκαετίες πάγιο στόχο του κεφαλαίου.

Συκοφαντούν και σπέρνουν ψέματα προκειμένου να δικαιολογήσουν τη νέα σφαγή! Τρανταχτό παράδειγμα της βρώμικης προπαγάνδας αποτελεί ο μύθος των μεγάλων συντάξεων και πως με το κυβερνητικό σχέδιο επιτυγχάνεται κοινωνική δικαιοσύνη. Σύμφωνα με τα δικά τους στοιχεία μόλις 2.500 συνταξιούχοι από το σύνολο των 2,5 εκατ., δηλ. το 0,1% παίρνει σύνταξη άνω των 3.000 ευρώ, όταν η συντριπτική πλειοψηφία προσπαθεί να τα βγάλει πέρα με 500 - 600 ευρώ.

Στο όνομα της δικαιοσύνης, της ισότητας και της προστασίας δήθεν των νέων εργαζομένων η κυβερνητική πρόταση σαρώνει το τελικό ποσό των σύνταξης, κύριας και επικουρικής, που λαμβάνει σήμερα ένας συνταξιούχος. Η κυβέρνηση φέρνοντας παραδείγματα που δεν είναι γειωμένα στην πραγματική ζωή, προσπαθεί να παραπλανήσει τους εργαζόμενους, να κοροϊδέψει, καθώς το κυβερνητικό σχέδιο δημιουργεί ένα πλαίσιο που πέρα από τις μειώσεις που σήμερα συνεχίζονται και παγιώνονται, σε ελάχιστα χρόνια από σήμερα οι συντάξεις θα κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα, ενιαία για όλους.

Τι μέρες ασφάλισης θα έχει σε 20-30 χρόνια ο σημερινός 20αρης-30αρης-40ρης που μαστίζεται από την ανεργία που έχει ριζώσει στο 25% και αφορά σταθερά περίπου 1.5εκατ εργαζόμενους; Τι μέρες ασφάλισης θα έχει ένας εργάτης στον κλάδο των κατασκευών, στην οικοδομή, στον κλάδο του μετάλλου, στη ναυπηγική βιομηχανία που σήμερα λειτουργούν με μεροκάματα στη χάση και στη φέξη, με κακοπληρωμένα προγράμματα απασχόλησης των Επιμελητηρίων και άλλων φορέων; Τι μέρες ασφάλισης θα έχει ένας εργαζόμενος σε ξενοδοχεία, σε καφετερίες, στον κλάδο του επισιτισμού-τουρισμού όταν κυριαρχεί η μαύρη-ανασφάλιστη εργασία και η εποχικότητα;

Τι μέρες ασφάλισης θα έχει ένας εργαζόμενος στις δημοσκοπικές εταιρείες, στα σύγχρονα γκέτο των τηλεφωνικών κέντρων και των εισπρακτικών εταιρειών όταν εργάζονται με σύμβαση μήνα ακόμα και μέρας; Τι μέρες ασφάλισης θα έχει μια εργαζομένη στον κλάδο του εμπορίου, πρωταγωνιστικό κλάδο στη μερική απασχόληση, στα 3ωρα και στα 4ωρα; Τι μέρες ασφάλισης θα έχει ο 5μηνιτης του ΟΑΕΔ όταν έχει 125 μέρες ασφάλισης ανά 2 έτη;

Αν παράλληλα πάρουμε υπόψη πως η σύνταξη θα υπολογίζεται στο σύνολο του εργασίου βίου, σε συνθήκες που σήμερα ο κατώτερος μισθός εξακολουθεί να βρίσκεται στα αθλία επίπεδα των 586 και των 511 ευρώ για τους νέους που δήθεν κόπτεται και βάζει μπροστά η κυβέρνηση, τότε μπορούμε να διαπιστώσουμε πως τα παραδείγματα και η προπαγάνδα της κυβέρνησης είναι αέρας κοπανιστός. Τι αναλογική σύνταξη θα έχουν όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι που σήμερα εργάζονται με αυτές τις εργασιακές σχέσεις και με αυτούς τους μισθούς;

Ο κ. Κατρουγκαλος δήλωσε προχθές πως η πρόταση της κυβέρνησης είναι ταξικά μεροληπτική. Συμφωνούμε απολύτως! Όχι όμως υπέρ των αδυνάτων όπως αναφέρει αλλά υπέρ αυτών που μόλις την προηγούμενη Παρασκευή ο ίδιος υπουργός χωρίς να κρατά ούτε τα προσχήματα βάπτισε τη στάση τους, ως υπεύθυνη στάση! Δηλαδή τη στάση των Βιομηχάνων, τους εφοπλιστών, τους μεγαλοξενοδοχων, των μεγαλεμπόρων, τους τραπεζίτων. Αυτών δηλαδή που ευθύνονται σήμερα για την κρίση, που έχουν καταληστεύσει τα ταμεία, αυτών που σύμφωνα με τα δικά του στοιχεία έχουν αφήσει απλήρωτους πάνω από ένα εκατομμύριο εργαζόμενους, που έχουν μαύρη ανασφάλιστη εργασία πάνω από 25%, που έχουν τσακίσει τους μισθούς και τους έχουν καθηλωμένους στα άθλια επίπεδα των 300 και των 400 ευρώ με διαλυμένες τις συλλογικές συμβάσεις, αυτών που ακονίζουν τα νύχια τους πάνω στα αποκαϊδια του ασφαλιστικού.

Η κυβέρνηση δε μπορεί να κρύβεται πίσω από στοχευόμενα παραδείγματα που δημιουργούν εικονική πραγματικότητα. Η ποσοτικοποίηση του ασφαλιστικού δηλαδή οι περικοπές εκφρασμένες σε χρήμα δείχνουν αν κάτι είναι προς το συμφέρον ή όχι του εργαζομένου λαού. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως μόλις ένα μήνα πριν, ψηφίστηκε ο κρατικός προϋπολογισμός ο οποίος, μόνο για το 2016, φορτώνει στις πλάτες ασφαλισμένων και συνταξιούχων κόστος ύψους 1,838 δισ. ευρώ από περικοπές συντάξεων, «εξοικονομήσεις» και αυξήσεις εισφορών!

Η κ. Γεροβασίλη δύο μήνες πριν έλεγε πως χρειάστηκαν μόλις 5,7 δισ. ευρώ στη διαδικασία της κεφαλαιοποίησης των Ελληνικών τραπεζών. Αυτά τα χρήματα δε θα πάνε στις άμεσες ανάγκες των εργαζομένων και των συνταξιούχων αφού σύμφωνα με δηλώσεις του Υφυπουργού Εργασίας η κυβέρνηση δεν σκοπεύει να αξιοποιήσει τα αποθεματικά που περίσσεψαν από την κεφαλαιοποίηση των τραπεζών για τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού. Αυτές είναι ενέργειες που αποτυπώνουν ταξικές επιλογές και ταξική πολιτική. Θυμίζουμε πως η πρόσφατη ανακεφαλαιοποίηση έφερε νέο πλήγμα στα αποθεματικά των ταμείων, περίπου 1,5δισ τα οποία αθροίζονται πάνω στις προηγούμενες λεηλασίες.

Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση συνεχίζει να προκαλεί καθώς μαζί με το κυβερνητικό σχέδιο για το τσάκισμα της κοινωνικής ασφάλισης φέρνει παράλληλα στη Βουλή νομοσχέδιο για την ιδιωτική ασφάλιση, νομοθετώντας υπέρ μιας ισχυρής μερίδας του κεφαλαίου (εμπόρους υγείας, κλινικάρχες, ιδιωτικές ασφαλιστικές) για τους οποίους η ασφάλιση αποτελεί αστείρευτη πηγή νέας κερδοφορίας. Ενημερωτικά, μόνο για το 2015 και το πρώτο εξάμηνο ο τζίρος των ασφαλιστικών επιχειρήσεων διαμορφώθηκε στα 2 δισ. ευρώ περίπου, καταγράφοντας άνοδο κατά 1,8%, ενισχυμένη κατά 25% στα προϊόντα υγείας.

Αποκαλύπτεται συνεχώς και με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο για ποιους η κυβέρνηση νομοθετεί και ποιους εξυπηρετεί με το νέο ασφαλιστικό. Αποκαλύπτεται παράλληλα ότι όποια ανάπτυξη προσμένουν και επιδιώκουν να υπάρξει, αυτή θα πατήσει πάνω στα συντρίμια των εργατικών λαϊκών δικαιωμάτων.

Την ακριβώς αντίθετη επιλογή από το κεφάλαιο, έχουν οι εργάτες, τα λαϊκά στρώματα. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος περά από την αγωνιστική απάντηση για να μην περάσουν οι επιδιώξεις της κυβέρνησης, του κεφαλαίου και της ΕΕ, να μην πληρώσουν για πολλοστή φορά τις συνέπειες της κρίσης, τη λεηλασία των ταμείων που δεν έγινε με δική τους ευθύνη.

Από αυτήν την άποψη το ζήτημα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος δεν είναι λογιστικό όπως αναφέρουν τα κόμματα που στηρίζουν τον καπιταλισμό και την ΕΕ, αλλά πολιτικό και ταξικό. Είναι σύγκρουση τάξεων, ταξικών συμφερόντων, διαφορετικών δρόμων ανάπτυξης. Ο ένας δρόμος εμποδίζει κάθε ικανοποίηση ακόμα και των πιο βασικών λαϊκών αναγκών που σήμερα πολλαπλασιάζονται και ο άλλος, ο πιο δύσκολος που απαιτεί ρήξεις και συγκρούσεις φωτίζει τη διεξοδο.

Φίλες και φίλοι,

Δεν πρέπει να περνάει στο απυρόβλητο πως η κυβέρνηση τσακίζει τις συντάξεις πατώντας πάνω στις ήδη διαμορφωμένες μειώσεις που έχουν διαλύσει το λαϊκό εισόδημα. *Στα τελευταία χρόνια με έξι διαφορετικούς νόμους οι συνταξιούχοι είδαν τη σύνταξή τους να μειώνεται από 14,3% οι χαμηλότερες έως και 40% ανάλογα με το ύψος τους. Το 2013 σε σχέση με το 2009 οι συνταξιούχοι των ταμείων κύριας και επικουρικής σύνταξης που ανήκουν στο Υπουργείο εργασίας πήραν 5 δισεκατομμύρια 67 εκατομμύρια λιγότερα από το 2009 ενώ ο αριθμός τους έχει αυξηθεί. Οι συνεχόμενοι αντιασφαλιστικοί νόμοι έπληξαν παράλληλα την Υγεία, την περίθαλψη, τα ΒΑΕ, την προστασία από εργατικό ατύχημα. Στις 11 μειώσεις των συντάξεων που επικαλείται η κυβέρνηση, υπάρχουν επιπλέον δυο μειώσεις δίκες της με τους νόμους των προηγούμενων μηνών που πέρασαν με τη μορφή του κατεπείγοντος πχ οι καλοκαιρινές μειώσεις των συντάξεων με την αύξηση των εισφορών υπέρ υγείας στο 6%.*

Σημειολογικά και μόνο επειδή διανύουμε τον επόμενο μήνα απ τον μήνα που η κυβέρνηση θα έδινε πίσω τη 13η σύνταξη, μέσω της πρότασης της, με τον πιο επίσημο τρόπο ενταφιάζει μια και καλή το δικαίωμα στην 13η και 14η σύνταξη καθώς αναφέρεται ρητά πως «το ποσό της σύνταξης θα καταβάλλεται ανά μήνα, δώδεκα φορές το χρόνο».

Στις δηλώσεις του πρωθυπουργού, του υπουργού Εργασίας, στο κυβερνητικό σχέδιο, δεν υπάρχει καμία αναφορά για τα ποσά που χάθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, στην κατακρεούργηση των αποθεματικών, στην επιστροφή και στην αναπλήρωση τους.

Η κυβερνητική προπαγάνδα αυτές τις μέρες ξεσαλώνει, κατασκευάζει συνεχώς στοιχεία που δείχνουν αυξήσεις, πως η κυβέρνηση εγγυάται τις συντάξεις, πως κερδισμένοι θα είναι όλοι, νέοι και παλιοί συνταξιούχοι, νεολαία.

Ας εξετάσουμε κάποιες βασικές πλευρές της κυβερνητικής πρότασης. Καταρχήν υλοποιείται και αντιγράφεται ο νομός Λοβέρδου-Κουτρουμάνη στην πιο αντιδραστική μορφή του. Η αρχιτεκτονική του συστήματος παραμένει ίδια, η βασική συμφωνία των εργοδοτικών οργανώσεων και του κουαρτέτου έχει αποτυπωθεί, όποτε οι κυβερνητικές σιρίδες περί σκληρής διαπραγμάτευσης αποτελούν προπαγανδιστική σκόνη που επιχειρούν να σκορπίσουν για να κρύψουν το νέο έγκλημα.

Σύμφωνα με το κυβερνητικό σχέδιο, όπως άλλωστε και με το νόμο Λοβέρδου-Κουτρουμάνη, σπάει η σύνταξη σε Εθνική και αναλογική, θεσπίζεται προσωπικό ποσοστό αναπλήρωσης για τη σύνταξη του καθένα! Δίπλα στην Εθνική σύνταξη που την ορίζουν στα 384 ευρώ, θα υπάρχει η αναλογική σύνταξη δηλαδή κάθε εργαζόμενος θα διαφέρει από τον άλλον, θα έχει διαφορετικά κριτήρια και προϋποθέσεις για την ασφάλιση του, τη σύνταξη του. Στην ουσία αυτή η πρόταση αποτελεί ένα πρόπλασμα για τη σταδιακή απεμπλοκή του κράτους και της εργοδοσίας από την ευθύνη τους για το ασφαλιστικό. Ο καθένας δηλαδή να είναι υπεύθυνος για την ασφάλιση του.

Οι συντάξιμες αποδοχές δηλαδή η μια από τις δύο παραμέτρους που επηρεάζουν το τελικό ποσό της σύνταξης θα έχουν ως βάση όλο τον εργάσιμο βίο. Αυτό σημαίνει ότι όσο μεγαλύτερο είναι το εύρος που υπολογίζονται οι συντάξεις τόσο μικρότερος θα είναι ο μέσος όρος καθώς θα μπαίνουν στο ζύγι και οι μισθοί 30 ετών πριν. Πχ ως σκεφτεί σήμερα ένας 40αρης-50αρης με τι μισθό μπήκε στην παράγωγη το 1980, το 1990!

Τα ποσοστά αναπλήρωσης που είναι δεύτερη παράμετρος που καθορίζει το ποσό της σύνταξης ξεκινούν από 0.8% για τα πρώτα έτη και φτάνουν στο 2% για τα 42 έτη και άνω. Εδώ κυρίως γίνεται η σφαγή των νέων εργαζομένων. Με την ανεργία ριζωμένη στο 25%, με τη μαύρη εργασία σε υψηλά επίπεδα επιπέδου 25%, με εργασιακές σχέσεις λάστιχο ο σημερινός 20αρης, 30αρης θα έχει πολύ μικρό ποσοστό αναλογικής σύνταξης (τα πρώτα 15 χρόνια είναι με συντελεστή 0,8 δηλαδή 12%). Με υπολογισμένο το σύνολο του εργάσιμου βίου και μισθούς στα 586 και στα 511 ευρώ, η αναλογική σύνταξη θα είναι κυριολεκτικά ένα ξεροκόμματο πλάι στα 384 ευρώ. Η δικαιοσύνη και η ισότητα για την κυβέρνηση είναι να πλειριστούν αυτά τα ύψη σύνταξης. Δικαιοσύνη δηλαδή στα ελάχιστα.

Θυμίζουμε πως η κυβέρνηση το καλοκαίρι, έφερε νέες κλιμακωτές αυξήσεις στα όρια ηλικίας, τη δουλειά ως τα 67 έτη για πλήρη σύνταξη ή στα 62 με 40 χρόνια ασφάλισης. Ποιος νέος εργάτης σήμερα σχεδόν στο σύνολο των κλάδων θα έχει 40 χρόνια εργασίας; Όποιος δε, θα θέλει να βγει νωρίτερα στη σύνταξη θα έχει επιπλέον ποινή 0,5% για κάθε μήνα ή 6% για κάθε χρόνο που θα υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης.

Η κυβέρνηση αναφέρει πως δε θα υπάρχουν μειώσεις στις συντάξεις και στη βάση αυτή έχει εξαπολύσει ένα βρώμικο κύμα προπαγάνδας. Καταρχήν και για τους νυν και για τους παλιούς συνταξιούχους τα κριτήρια θα είναι ίδια. Δηλαδή θα υπάρχει ενιαίος υπολογισμός των συντάξεων και επανυπολογισμός στην ίδια βάση για τους παλιούς. Η προσωπική διάφορα που θα δίνεται στους παλιούς και αυτό υπό προϋποθέσεις με βάση το άρθρο 48, είναι το τυράκι των πρώτων 3 ετών για να μη προκληθούν μεγαλύτερες αντιδράσεις.

Σε αυτούς που βγαίνουν καταρχήν στη σύνταξη από 1η Γενάρη του 2016 οι μειώσεις υπολογίζονται από 5% ως 30%. Περίπου 900.000 συνταξιούχοι την επομένη δεκαετία θα δουν μειωμένες τις συντάξεις τους μεσοσταθμικά περίπου στο 15%.

Οι νυν συνταξιούχοι θα έχουν ακριβώς τον ίδιο υπολογισμό στις συντάξεις τους όπως και οι μελλοντικοί και μόλις ολοκληρωθεί το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, θα υπάρξει ετεροχρονισμένη περικοπή και στις δικές τους συντάξεις. Βέβαια, όταν αναφερόμαστε στις σημερινές συντάξεις, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι μιλάμε για αυτές που διαμορφώθηκαν μετά τις απανωτές μειώσεις της τελευταίας πενταετίας δηλαδή 40% περίπου μειωμένες σε σχέση με πριν από πέντε χρόνια.

Στις επικουρικές συντάξεις γίνεται η σφαγή του Δράμαλη. Η κυβέρνηση βάφτισε τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος σε κανόνα βιωσιμότητας που είναι ακριβώς το ίδιο εργαλείο μείωσης των συντάξεων. Για τις επικουρικές συντάξεις προβλέπουν ποσοστό αναπλήρωσης 0.45% υπολογιζόμενου επί των συντάξιμων αποδοχών, όπως αυτές υπολογίζονται και για την έκδοση της κύριας σύνταξης. Η πρόταση αυτή κυριολεκτικά

εκμηδενίζει τις επικουρικές συντάξεις, είναι καθοριστική για τη μείωση του συνολικού ποσού που λαμβάνει σήμερα ένας συνταξιούχος.

Στην πρόταση της κυβέρνησης προβλέπεται αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών μόνο στις επικουρικές συντάξεις κατά 0.5% για τους εργαζόμενους δηλαδή να πληρώσουν πάλι για να συνεισφέρουν στις συντάξεις τους! Στην ουσία υπάρχει νέα έμμεση μείωση.

Για το ΕΚΑΣ υπάρχει δραστική μείωση των δικαιούχων μέχρι την πλήρη κατάργηση του επιδόματος το 2019. Τα νέα εισοδηματικά κριτήρια που μπαίνουν πετούν περίπου 60.000 συνταξιούχους εκτός επιδόματος. Η μείωση σε κάθε κλίμακα των δικαιούχων του ΕΚΑΣ πέφτει κατά 500 ευρώ δηλαδή περίπου 50 ευρώ κάθε μήνα, σε περίοδο συνεχούς τσεκουριού στις συντάξεις. Επίσης παγώνεται το 65ο έτος για να είναι κάποιος δικαιούχος με βάση την ηλικία.

Για τις αναπηρικές συντάξεις υπάρχουν νέες σημαντικές μειώσεις. Πχ προβλέπεται για τους συνταξιούχους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% έως και 79,9% χορήγηση του 75% της εθνικής σύνταξης δηλαδή 270 ευρώ, και με ποσοστό από 50% έως και 66,99% εθνική σύνταξη στο 50% αυτής δηλαδή 192 ευρώ. Το υπόλοιπο ποσό θα είναι η αναλογική σύνταξη εφόσον υπάρχει. Δηλαδή, αν κάποιος εργαζόμενος έχει εργατικό ατύχημα ή μείνει ανάπηρος και είναι ανίκανος για εργασία μετά από 15 χρόνια δουλειάς, η σύνταξη του μετατρέπεται σε προνοιακό επίδομα.

Τέλος προβλέπεται μείωση των εφάπαξ περίπου στο 10%. Στις συσσωρευμένες αιτήσεις 5ετίας που υπάρχουν και περιμένουν όπως αντίστοιχα και στις επικουρικές συντάξεις, ο υπολογισμός τους θα γίνεται με βάση τον νέο τρόπο, δηλαδή προβλέπονται νέες μειώσεις.

Συνάδελφοι-ες,

Η επίθεση στην κοινωνική ασφάλιση δεν εξαιρεί κανέναν. Ήρθε η ώρα να σταματήσουμε το δηλητήριο της διαίρεσης που έσπερναν τόσα χρόνια κυβερνήσεις αλλά και φορείς του εργοδοτικού συνδικαλισμού (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ), παράγοντες και εκπρόσωποι του κεφαλαίου που δημιουργούσαν τείχη στην ενότητα της εργατικής τάξης απέναντι στους αντιασφαλιστικούς σχεδιασμούς.

Η λογική «το ταμείο μου», η «κατηγορία μου», ο διαχωρισμός του Δημοσίου με τον Ιδιωτικό τομέα, οι διαχωρισμοί νέοι-παλιοί ασφαλισμένοι που στόχο είχαν τη διαίρεση, σήμερα εκλείπουν προς αρνητική κατεύθυνση. Τα μέτρα δεν αφορούν αυτούς που θα ασφαλιστούν με το νέο σύστημα δηλαδή κυρίως τους νέους ανθρώπους που μπαίνουν στην παράγωγη με τους πλέον χειριστούς όρους, ούτε όσους βγουν στη σύνταξη τα επόμενα χρόνια και βλέπουν καθημερινά αλλαγές στα όρια και στα ποσά, αλλά αφορούν και τους ήδη συνταξιούχους που αντιμετωπίζουν συνεχώς νέα μαχαίρια στις συντάξεις. Τα μέτρα μας αφορούν όλους!

Μπροστά στο νέο αντασφαλιστικό νομοσχέδιο που προετοιμάζεται, η αναβαθμισμένη αναβίωση όρων και χαρακτηρισμών που ενισχύουν τη διαίρεση πχ «υψηλές και χαμηλές συντάξεις», «προνομιούχοι και μη», «νέοι-παλιοί», βρίσκεται σε ένταση και πρέπει να αποκρουστεί.

Όπως σε όλα τα ζητήματα η πραγματική αντίθεση δε βρίσκεται ανάμεσα στους εργαζόμενους αλλά στην αντίθεση εργαζομένων-μονοπώλια. Ότι τέχνασμα και αιτιολογία χρησιμοποιείται για να δικαιολογήσει τα βάρβαρα μέτρα που έρχονται, δεν πρέπει να αποπροσανατολίζει τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι έχουν δικαίωμα να ζουν αξιοπρεπώς τόσο κατά τη διάρκεια του εργάσιμου βίου τους όσο και όταν βγαίνουν εκτός παραγωγής. Δε μπορεί η αξιοπρέπεια τους να καθορίζεται από τους δείκτες της οικονομίας, από τις επενδύσεις, από τζογαρίσματα, από τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Φίλες και φίλοι,

Το ΠΑΜΕ καλεί σήμερα σε αγώνα και πάλη για την ανακούφιση του εργαζόμενου λαού από τις συνέπειες της κρίσης, για την αναπλήρωση των απωλειών του. Καλεί κάθε εργάτη ξεχωριστά να πάρει θέση, ατομική ευθύνη καθώς από τη στάση και τη δράση του καθένα μας, από την οργάνωση και τη συμμετοχή μας στους αγώνες, εξαρτάται η έκβαση της αναμέτρησης.

Ταυτόχρονα όμως το ΠΑΜΕ αναδεικνύει την πρόταση για ένα διαφορετικό δρόμο εξέλιξης και ανάπτυξης της ελληνικής κοινωνίας, που στηρίζεται στην αντίληψη ότι παραγωγός του πλούτου είναι ο εργαζόμενος και επομένως πρέπει να είναι και ο μοναδικός αποδέκτης του. Αυτό απαιτεί πλήρη σύγκρουση, δηλαδή ο λαός να

έρθει σε αντιπαράθεση και ρήξη με το μεγάλο κεφάλαιο, τα μονοπώλια.

Θεωρούμε την ασφάλιση δικαίωμα! Εκτιμάμε πως σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις και οι δυνατότητες, λόγω της ασύγκριτα υψηλότερης παραγωγικότητας σε σχέση με προηγούμενες δεκαετίες, να μειωθούν δραστικά τα όρια συνταξιοδότησης και ο χρόνος εργασίας (60 χρόνια για τους άνδρες-55 για τις γυναίκες, 55-50 για τα ΒΑΕ αντίστοιχα), να αυξηθούν ταυτόχρονα οι μισθοί, οι συντάξεις, να διευρυνθούν οι παροχές Υγείας, Πρόνοιας, τα κοινωνικά δικαιώματα.

Το ΠΑΜΕ, οι δεκάδες συνδικαλιστικές οργανώσεις που συσπειρώνει, αγωνίζονται για δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση, για την οικοδόμηση ενιαίου συστήματος που περιλαμβάνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τις υπηρεσίες πρόληψης και αποκατάστασης της υγείας, τις παροχές και υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας. Είμαστε ριζικά αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης, όπως επίσης διαφωνούμε με τη δραστηριότητα ασφαλιστικών εταιριών σε τομείς που καλύπτει η κοινωνική ασφάλιση.

Με πυρήνα αυτήν τη θέση, απλώνουμε ένα δίκτυο αιτημάτων που καλούμε τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους νέους, τις γυναίκες, τους ανέργους, λαϊκά στρώματα με τις αντίστοιχες συνδικαλιστικές οργανώσεις και τους μαζικούς φορείς να υιοθετήσουν. Και όχι απλά να υιοθετήσουν αλλά μέσα από τις συλλογικές τους διαδικασίες να εμπλουτιστούν, να διορθωθούν και να γίνουν δράση παντού, ώστε να αποτραπεί το νέο έγκλημα.

Δε μπορεί σήμερα να υπάρχει αίτημα που θα βρίσκεται πιο κάτω από την αναπλήρωση όλων των απωλειών σε δικαιώματα που εξανεμίστηκαν ολικώς ή μερικώς, από την αποκατάσταση της απώλειας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Αυτά για εμάς δεν είναι περασμένα-ξεχασμένα!

Παράλληλα με τα αιτήματα που βάζουν στο επίκεντρο την κάλυψη των απωλειών που για εμάς είναι ζήτημα πρώτης γραμμής, θεωρούμε πως οι συνδικαλιστικές οργανώσεις πρέπει να υιοθετήσουν χωρίς ταλαντεύσεις, τις εξής πλευρές όσον αφορά το ασφαλιστικό:

1. Η φροντίδα για την Υγεία, την Πρόνοια, τις συντάξεις, η προστασία του εργαζόμενου στο χώρο δουλειάς, είναι δικαιώματα του λαού, βασικό συστατικό της ανάπτυξης και της κοινωνικής προόδου. Η Κοινωνική Ασφάλιση δεν είναι ατομική υπόθεση, του κάθε μέλους της κοινωνίας ξεχωριστά.
2. Η δυνατότητα παροχής υψηλού επιπέδου υπηρεσιών, που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις, μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνο όταν η Κοινωνική Ασφάλιση είναι υπόθεση του κράτους, με κριτήριο την κάλυψη των συνεχών αυξανόμενων λαϊκών αναγκών.
3. Η πρόληψη, η προστασία της υγείας και η περιθαλψη είναι υπόθεση ενός αποκλειστικά δημόσιου - δωρεάν συστήματος Υγείας με κατάργηση του κλάδου Υγείας των ασφαλιστικών ταμείων, που θα χρηματοδοτείται πλήρως από το κράτος και θα παρέχει ισότιμα, χωρίς διακρίσεις, υψηλού επιπέδου υπηρεσίες σε όλους, στους μισθωτούς, στους αυτοαπασχολούμενους, στους αγρότες, στους ξένους εργάτες, στα προστατευόμενα μέλη της λαϊκής οικογένειας.
4. Η πρόληψη, η προστασία και η αποκατάσταση της υγείας, η φροντίδα για τη μητέρα και το παιδί, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους ηλικιωμένους, τους χρόνια πάσχοντες δεν μπορεί να είναι πεδίο εκμετάλλευσης και κερδοφορίας του κεφαλαίου. Απαιτείται η κατάργηση της ιδιωτικής και κρατικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι δεν πρέπει να δίνουν χώρο και χρόνο! Αυτόν τον δρόμο τον δοκιμάσαμε και είχε επώδυνα αποτελέσματα για εμάς και τα παιδιά μας όλα τα προηγούμενα χρόνια, καθώς οι ανατροπές στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα, δεν κόπασαν ποτέ. Κάθε αντιασφαλιστικός νόμος ενδυνάμωνε τους προηγούμενους χωρίς να τους καταργεί. Έτσι γίνεται και σήμερα!

Φίλες και φίλοι,

Για να αποτρέψουμε το νέο έγκλημα, χρειάζεται γενικός ξεσηκωμός, κινητοποιήσεις, πρωτοβουλίες παντού σε κάθε κλάδο, στις γειτονιές! Να εμποδίσουμε την κατάθεση του στη Βουλή είτε με τη μορφή που έχει δώσει η κυβέρνηση σήμερα είτε με οποιαδήποτε άλλη μορφή έρθει με βάση τις τελικές διαπραγματεύσεις. Να ενταθεί η πίεση προς την κυβέρνηση, τις εργοδοτικές οργανώσεις, να πολλαπλασιαστούν οι αγώνες σε κάθε πόλη. Να ακυρώσουμε το κυβερνητικό νομοσχέδιο με κάθε δυνατό τρόπο.

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο όπως αναφέραμε αρχικά δεν ακουμπά μόνο τους εργαζόμενους. Χτυπά αρκετές ομάδες, βιοτέχνες, ελευθεροεπαγγελματίες, αγρότες, τους εργαζόμενους με μπλοκάκια, μηχανικούς, δικηγόρους, φαρμακοποιούς, γιατρούς.

Η κυβέρνηση, μειώνοντας την κρατική χρηματοδότηση συνεχώς, καταφεύγει στην αύξηση των εισφορών για μεγάλες ομάδες ασφαλισμένων. Τριπλασιάζει τις εισφορές στους αγρότες, αυξάνει τις εισφορές στους ελεύθερους επαγγελματίες και επιστήμονες. Μαζί με την αύξηση της φορολογίας υψώνεται αδιαπέραστο τοίχος μπροστά τους.

Για τους αυτοαπασχολούμενους το σχέδιο προβλέπει δραστική μείωση των συντάξεων μέσω του νέου τρόπου υπολογισμού και της αλλαγής προς τα κάτω στα ποσοστά αναπλήρωσης της σύνταξης. Η σύνδεση της εισφοράς με το εισόδημα, για όσους η δουλειά τους δεν πάει καλά, θα οδηγήσει σε συντάξεις-επιδόματα φτώχειας και αναγκαστική δουλειά μέχρι τον τάφο.

Πιο συγκεκριμένα η σύνδεση της παρεχόμενης σύνταξης με τις εισφορές άρα και το εισόδημα, σε συνδυασμό με το νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων, θα οδηγήσει χιλιάδες ελευθεροεπαγγελματίες, που βρίσκονται ήδη σε άσχημη οικονομική θέση, σε σημαντικές και μεγάλες μειώσεις των συντάξεών τους, στη δουλειά με τη μαγκούρα στο χέρι.

Η κυβερνητική προπαγάνδα μπορεί να μιλά για μειώσεις σε ασφαλιστικές εισφορές αλλά δεν αναφέρει πως η πραγματική ζωή και όχι τα κιτάπια δείχνουν πως χιλιάδες επαγγελματίες είναι κατεστραμμένοι από τους συνεχόμενους φόρους και τα χαράτσια, δεν έχουν δυνατότητα για νέα αφαίμαξη. Συμπληρωματικά οι εισφορές αυτές αντικειμενικά θα δώσουν ακόμη χαμηλότερες συντάξεις και κοινωνικές παροχές, μεγαλύτερη ανέχεια.

Παράλληλα η κυβερνητική πρόταση εκτοξεύει τις ασφαλιστικές εισφορές για χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους σε αρκετούς κλάδους, καλώντας τους να δώσουν τεράστιες και εξωπραγματικές εισφορές ασφάλισης. Το νομοσχέδιο για την ασφάλιση αγκαλιά με τη φορολογία εισοδήματος, εξαναγκάζει χιλιάδες αυταπασχολούμενους να καταβάλλουν περίπου το 65% του εισοδήματός τους με λογικό αποτέλεσμα το κλείσιμο βιβλίων, της ανεργία, βούτυρο στο ψωμί των επιχειρηματικών ομίλων.

Για τους αγρότες το σχέδιο της κυβέρνησης προβλέπει μεγάλη αύξηση των εισφορών, με αποτέλεσμα η πλειοψηφία των μικρομεσαίων αγροτών να μην μπορέσει να ανταποκριθεί. Σύμφωνα με το σχέδιο της κυβέρνησης, από το 2ο εξάμηνο του 2015 ξεκινάει η σταδιακή αύξηση του συντελεστή των ασφαλιστικών εισφορών για σύνταξη, ο οποίος από 7% που είναι σήμερα θα φτάσει στο 20% το 2019. Επιπλέον, από το 2017 αυξάνεται η εισφορά για την υγεία από 2,5% στο 6,95%, ενώ θα υπάρχει και εισφορά 0,5% για την αγροτική εστία. Έτσι, η συνολική επιβάρυνση του αγρότη/κτηνοτρόφου για την ασφάλισή του θα είναι 27,45% στο ασφαλιστικό εισόδημά του το 2019.

Χρειάζεται τώρα να δυναμώσει η συζήτηση στους κλάδους, στους χώρους δουλειάς, στα σωματεία, στις γειτονιές, να αλλάξουν οι ταχύτητες. Να προχωρήσουν τα σωματεία σε έκτακτες γενικές συνελεύσεις, σε συσκέψεις, η συζήτηση για το ασφαλιστικό να γίνει επίκεντρο στους κλάδους. Με μέτωπο τις εργοδοτικές οργανώσεις, την κυβέρνηση και την ΕΕ, να μπουν αγωνιστικές πρωτοβουλίες παντού με στάσεις εργασίας και συλλαλητήρια σε πόλεις.

Πρέπει να ανέβει ο συνολικά ο βαθμός οργάνωσης, η ένταση και η κλιμάκωση των αγώνων που θα στοχεύουν στην αποτροπή της νέας σφαγής, που θα βάζουν στο στόχαστρο τους επιχειρηματικούς ομίλους και το πολιτικό προσωπικό τους.

Ήδη από αυτή τη βδομάδα έχουν αρχίσει και πυκνώνουν οι δραστηριότητες σε αρκετούς κλάδους. Έχουν προγραμματιστεί διάφορες κινητοποιήσεις και πρωτοβουλίες από το Συνδικάτο Οικοδόμων, το Συνδικάτο των ΟΤΑ και το Συνδικάτο επισιτισμού-τουρισμού αυτή τη βδομάδα, κινητοποιήσεις των υγειονομικών με τα σωματεία τους την επόμενη βδομάδα, δεκάδες πρωτοβουλίες σε όλη τη χώρα έξω από καταστήματα του ΙΚΑ, πικετοφορίες, μαζικές εξορμήσεις από σωματεία και λαϊκές επιτροπές σε γειτονιές. Αυτή η δράση χρειάζεται να ενταθεί, να ακουμπήσει στο σύνολο των κλάδων.

Να στηριχτούν οι αγώνες των αγροτών που βγαίνουν στις πλατείες, στα χωριά, στα μπλόκα από την επόμενη βδομάδα. Να στηριχτούν τα συλλαλητήρια σωματείων και συλλόγων απέναντι στη νέα σφαγή των δικαιωμάτων, τα συλλαλητήρια των συνταξιούχων σε όλες τις μεγάλες πόλεις που αποφάσισε χθες η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα συνταξιούχων οργανώσεων όπως και τα συλλαλητήρια των φοιτητών και

σπουδαστών με τις αντίστοιχες αποφάσεις από τους συλλόγους τους.

Την επόμενη βδομάδα το ΠΑΜΕ καλεί σε παλλαϊκά συλλαλητήρια στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Να σημάνει γενικός ξεσηκωμός σε όλη τη χώρα. Να παρθούν από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις αποφάσεις συμμετοχής!

Όλη αυτή η δραστηριότητα ανά κλάδο πρέπει να κορυφωθεί, να καταλήξει, να συγκλίνει στην απόφαση και στην πραγματοποίηση μεγάλης απεργίας που θα στείλει μήνυμα στο κεφάλαιο, στην κυβέρνηση, στην ΕΕ. Να είναι απεργία με μαζική συμμετοχή, να πυροδοτήσει εξελίξεις, να αποκρουστεί ο σφαγιασμός των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας.

Στις 15/1 στο Γενικό Συμβούλιο της ΓΣΕΕ οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ θα προτείνουν πρόγραμμα απεργιακών κινητοποιήσεων με αφετηρία, το τέλος Γενάρη.

Η ελπίδα δεν είναι σύνθημα! Η ελπίδα βρίσκεται μόνο στον αγώνα ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ προς όφελος των κερδών των μονοπωλίων στα οποία θυσιάζεται το παρόν και το μέλλον μας, οι ζωές μας. Η ελπίδα βρίσκεται στο δρόμο της ρήξης, της ανατροπής της πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας των μονοπωλιακών ομίλων, το δρόμο της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών. Μέση λύση δεν υπάρχει: Η τα κέρδη του κεφαλαίου ή οι δικές μας σύγχρονες ανάγκες.

Τις επόμενες μέρες πρέπει να φτάσει παντού το σύνθημα:

Διαλύουν την ασφάλιση και βγαίνουμε στο δρόμο

Πάρτε πίσω το νόμο λαιμητόμο!

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ